

22 a, stk. 3, nævnte fællesorganisation af rettighedshavere.

Til nr. 2

ad § 3 b

Den foreslåede § 3 b, stk. 2, foreskriver, at anlæg med en fordelingskapacitet på mere end 10 programkanaler skal reservere 1 kanal for lokale fjersynsprogrammer, der er bestemt til spredning (trådløs) eller fordeling (ved hjælp af kabelanlæg) i det pågældende område.

På tilsvarende måde som stk. 1 om pligten til at fordele Danmarks Radios fjersynsprogrammer og andre landsdækkende eller regionale fjersynsprogrammer gælder bestemmelsen også for anlæg, som allerede er i drift. Er der i et eksisterende anlæg mere end 10 kanaler, vil der således i givet fald blive tale om at skaffe plads til lokal programvirksomhed. Det forekommer rimeligt som et led i sikringen af et afbalanceret programudbud i de anlæg, der i øvrigt er eller bliver udbygget med henblik navnlig på at fordele programmer af udenlandsk oprindelse, at kræve kapacitet stillet til rådighed for eksisterende lokale programtjenester.

Det må fremhæves, at denne kapacitet efter forslaget kun skal stilles til rådighed for fordelingen af programmer, der udsendes i henhold til en tilladelse efter kapitel 2 a, der gælder i det lokale område, hvor anlægget er beliggende.

Endelig skal det understreges, at der alene er tale om en forpligtelse med hensyn til fjersynsprogrammer. Baggrunden herfor er, at modtagning af radioprogrammer bestemt for vedkommende geografiske område normalt vil være problematisk, dvs. ikke afhængig af programmernes fordeling ved hjælp af kabelanlæg.

Til nr. 3

Ændringen af Kapitel 2 a's overskrift er af redaktionel karakter.

Til nr. 4

ad § 15 a, stk. 1

Bestemmelsens nuværende 2. punktum indeholder et forbud mod, at tilladelse gives til selskaber, foreninger og lign., hvori erhvervsvirksomheder, herunder dagblade, har bestemmende indflydelse. Kulturministeriet finder det hensigtsmæssigt, at en regel af denne restriktive karakter tages op til fornyet overvejelse. Ministeriet lægger herved vægt på, at vedkommende lokale nævn, som det fremgår af lovens § 15 b, stk. 2, skal søge at sikre det

lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.

Til nr. 5, 8, 9, 10 og 12

ad § 15 a, stk. 2, nr. 2, § 15 b, stk. 1, § 15 g, stk. 1, § 15 h, stk. 1, nr. 4, og § 15 j.

Forslagene går ud på at indføre regler med hensyn til lokal-tv, der svarer til dem, som gælder for lokalradio, således som de var udformet i forslaget til lov om ændring af radio- og fjernsynsvirksomhed, fremsat den 9. oktober 1985 (L 31). Inden folketingets 3. behandling den 13. december 1985 udgik lokal-tv af lovforslaget, idet fastlæggelsen af bestemmelser for lokal-tv blev udskudt.

Til nr. 6

ad § 15 a, stk. 4

Forslaget er af lovteknisk karakter. Bestemmelsens nuværende 2. pkt. om forbud mod salg af sendetid til politiske partier og religiøse bevægelser, der er indsat under folketingets behandling af den seneste lovændring, foreslås gjort til 3. pkt., således at der opnås sammenhæng i teksten mellem kravet om tilladelseshaverens selvstændighed og reglen om, at flere tilladelseshavere kun undtagelsesvis må sende det samme program samtidig.

For så vidt angår forbudet mod salg af sendetid til politiske partier må det efter kulturministeriets opfattelse lægges til grund, at forbudet mod salg af sendetid i forbindelse med valgkampe også skal være gældende i forhold til grupperinger, der støtter kandidatlistor, som ikke er tilknyttet noget parti.

Med hensyn til salg af sendetid til religiøse bevægelser vil det være hensigtsmæssigt af forstå bestemmelsen således, at forbudet omfatter sådanne grupperinger af religiøs karakter, som ikke er egentlige trossamfund (dvs. sammenslutninger eller forsamlinger, hvis primære formål er gudsdyrkelse efter en nærmere udformet lære og ritus.)

Herudover må det efter ministeriets vurdering være tilsigtet med bestemmelsen, at den skal udelukke sponsering i samme tilfælde, som den udelukker salg af sendetid. Det vil sige, at det efter bestemmelsen er udelukket, at politiske partier og religiøse bevægelser finansierer bestemte programmer.

Til nr. 7

ad § 15 a, stk. 5

Efter ministeriets vurdering vil det være rigtigt at tillade reklamefinansiering, da dette vil indebæ-